

Τί πρέπει να ξέρεις για τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας

Ενημερωτική ανακοίνωση του Συνδικάτου για τους εργαζόμενους στον Επισιτισμό

Ποια είναι η ανάγκη ύπαρξης των Συλλογικών Συμβάσεων:

Τί περιλαμβάνουν:

- Ρυθμίζουν τον **ημερήσιο**, και **εβδομαδιαίο εργάσιμο χρόνο**, που είναι το σημείο αναφοράς των μισθών μας.
- Καθορίζουν την τιμή που οι εργαζόμενοι πουλάνε **την εργατική τους δύναμη (μισθός, μεροκάματο)** κατά τρόπο **συλλογικό**, έτσι ώστε να μην μπορεί ο κάθε εργοδότης να την καθορίζει όπως αυτός θέλει.
- Περιλαμβάνουν τους **όρους εργασίας** των εργαζομένων, αλλά και μια σειρά δικαιώματα που έχει κατακτήσει η εργατική τάξη τους δυο προηγούμενους αιώνες. Χωρίς αυτές οι εργαζόμενοι δεν θα είχαμε καμιά δύναμη απέναντι στις ορέξεις των εργοδοτών, οι οποίοι θα καθόριζαν με ατομικούς όρους τη ζωή μας, μέσα κι έξω από τους χώρους δουλειάς.

Η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας

είναι η **έγγραφη συμφωνία** μεταξύ των συνδικαλιστικών οργανώσεων εργαζομένων και εργοδοτών με την οποία καθορίζονται οι όροι εργασίας και ορίζονται τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των δύο μερών.

Η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση και οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις αφορούνε την υπεράσπιση της εργατικής τάξης και του βιοτικού της επιπέδου από την εκμετάλλευση των εργοδοτών. Η υπογραφή τους αποτελούσε πάντα αντικείμενο αποφασιστικής διεκδίκησης και αγώνα των εργαζομένων, γι' αυτό και η εργοδοσία ανεξάρτητα από τους ελιγμούς που κάνει κάθε φορά κάτω από το βάρος των αγώνων μας, ποτέ δεν εγκαταλείπει την προσπάθεια να συμπιέζει μισθούς και δικαιώματα προς τα κάτω.

Σε αυτό βοηθιέται πάντα από τις κυβερνήσεις, αφού από το 2012 κατάργησαν τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις που ίσχυαν μέχρι εκείνη τη στιγμή και μείωσαν δραματικά το εισόδημα αλλά και τα δικαιώματα των εργαζομένων. Καθορίστηκε με νόμο ο κατώτερος μισθός στα 586 ευρώ μικτά και για τους νέους μέχρι 24 χρονών τα 511 ευρώ μικτά.

Στους χώρους του επισιτισμού τα τελευταία χρόνια, οι εργοδότες δίνουν ό,τι μισθούς θέλουν, εφαρμόζουν ό,τι ωράρια θέλουν, δε δίνουν ρεπό, άδειες, διαλείμματα.

Να γιατί χρειάζεται να γνωρίζουμε όλοι οι εργαζόμενοι καλά τί είναι συλλογική σύμβαση, γιατί είναι σημαντικό για τη ζωή μας μέσα αλλά κι έξω από τους χώρους δουλειάς.

Να γιατί χρειάζεται να είμαστε όλοι ενημερωμένοι, οργανωμένοι κι ενεργοί στο Συνδικάτο μας, έχοντας ως μοναδικό συμφέρον να επιβάλλουμε τα δικαιώματά μας, με την οργάνωση και τη συμμετοχή μας.

Μέσα από αυτό το τετρασέλιδο θα μάθουμε όλα όσα χρειαζόμαστε για να γίνει η συλλογική σύμβαση εργασίας υπόθεση όλων των εργαζομένων στο επισιτισμό.

Μόνον αν κατανοηθεί η αναγκαιότητά της θα μπορέσουμε να αναγκάσουμε με αγώνα τις εργοδοτικές οργανώσεις να την υπογράψουν.

Τι ίσχυε μέχρι το 2012

- Κανένας μισθός εργαζόμενου στον επισιτισμό δεν ήταν κάτω από 840 ευρώ μικτά, κι αυτό ήταν υποχρεωτικό για όλα τα επισιτιστικά καταστήματα.
- Προβλεπόταν να χορηγούνται **υποχρεωτικά** από όλους τους εργοδότες επιδόματα γάμου, προϋπηρεσίας, εποχικής απασχόλησης, τουριστικής εκπαίδευσης, ανθυγιεινής εργασίας και ταμειακό. Ο εργάσιμος χρόνος για όλους ήταν 8ωρο, 5θήμερο, 40ωρο με δυο συνεχόμενα ρεπό την εβδομάδα. Ήταν υποχρεωτική η χορήγηση διαλείμματος μέσα στο 8ωρο και προβλεπόταν η χορήγηση συγκεκριμένου διαιτολογίου. Μέσα από την συλλογική σύμβαση κατοχυρωνόταν οι άδειες, τα επιδόματα αδειας, τα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα. Ο εργοδότης υποχρεώνονταν να προσλαμβάνει τους εποχικούς εργαζόμενους κάθε θερινή περίοδο. Υπήρχαν δεσμευτικοί όροι για τους εργοδότες που όριζαν τα καθήκοντα των εργαζομένων. Προβλεπόταν μια σειρά επίσημες αργίες.

Τι ισχύει σήμερα;

Σήμερα στα επισιτιστικά καταστήματα και στα ζαχαροπλαστεία υπάρχει συλλογική σύμβαση εργασίας που είναι διαιτητική απόφαση του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας. **Όμως δεν είναι υποχρεωτική για όλα τα καταστήματα** αφού αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή της να είναι οι εργοδότες μέλη των εργοδοτικών οργανώσεων, σε διαφορετική περίπτωση οι μισθοί δεν μπορεί να είναι κάτω από 586 ευρώ μικτά.

Η Συλλογική Σύμβαση προβλέπει κατώτερο μισθό ανάλογα με την ειδικότητα και την κατηγορία του καταστήματος. Ενδεικτικά αναφέρουμε 667,52 ευρώ για τους ψήστες, 737,73 ευρώ για τους μαγείρους Α', 742,96 ευρώ για τους μπάρμαν, 680,26 ευρώ για τους μπουφετζήδες και 657,70 ευρώ για τους διανομείς. Οι σερβιτόροι αμείβονται με ποσοστό 10% επί των εισπράξεων και οι βοηθοί τους 3%.

Παρ' όλα αυτά σήμερα ακόμα και οι διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας και της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης καταστρατηγούνται στις περισσότερες επιχειρήσεις.

Τα ωράρια είναι ατελείωτα, τα ρεπό και τα διαλείμματα ανύπαρκτα.

Στους εργαζόμενους με μερική απασχόληση τα πράγματα είναι ακόμη χειρότερα.

Τί παλεύουμε;

Παλεύουμε να καλύψουμε τις απώλειες που είχαμε τα χρόνια της κρίσης σε εισόδημα και εργατικά δικαιώματα.

Διεκδικούμε Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στον Επισιτισμό με μικτούς βασικούς μισθούς:

950 ευρώ για μάγειρους Α' και μπάρμαν

870 ευρώ για τον μπουφετζή

860 ευρώ για τον πωλητή φαγητών

850 ευρώ για το διανομέα και το λαντζέρη

Να υπογραφεί ΣΣΕ στα Ζαχαρώδη

με βασικούς μισθούς:

Διεκδικούμε Συλλογική Σύμβαση Εργασίας στα Ζαχαροπλαστεία με μικτούς βασικούς μισθούς:

990 ευρώ για τον τεχνίτη

930 ευρώ για τον βοηθό

και 38 ευρώ μεροκάματο για τον λαντζέρη

Διεκδικούμε για όλους τους εργαζόμενους του κλάδου

5θήμερο, 7ωρο 35ωρο

Μόνιμη σταθερή δουλειά με δικαιώματα.

Κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων

Διασφάλιση μέσα από τις Συλλογικές Συμβάσεις όλων των επιδομάτων, των δώρων, των αδειών, των αποζημιώσεων απόλυσης, της επαναπρόσληψης των εποχικών συναδέλφων και όλων των όρων των προηγούμενων συλλογικών ρυθμίσεων.

Τί αποτελεί σήμερα σύγχρονη ανάγκη για τον εργαζόμενο και την οικογένειά του

Σήμερα είναι πιο αναγκαίο από ποτέ να επανακαθορίσουμε τί αποτελεί για τον εργαζόμενο και την οικογένειά του **σύγχρονη ανάγκη**.

Ο παραγόμενος από τον εργατοϋπάλληλο πλούτος είναι πολλαπλάσιος από αυτόν περασμένων δεκαετιών. Ο τουρισμός παγκόσμια το 2017 ξεπέρασε το 1,4 δις τουρίστες και τα 1,5 τρις δολάρια σε έσοδα. Τη χώρα μας επισκέφτηκαν το 2017 περίπου 30 εκατομμύρια τουρίστες, όταν το 1980 μόλις και ξεπερνούσαν τα 5 εκατομμύρια.

Από την άλλη σημαντικά έχουν συμβάλει στο επίπεδο της ζωής του ανθρώπου η εξέλιξη των τεχνολογιών και της επιστήμης.

Μπορούμε λοιπόν σήμερα να μην προσαρμόσουμε τις απαιτήσεις μας με βάση τα όσα παράγουμε; Μπορούμε αρκεστούμε σε όσα θεωρούσαμε ανάγκες, πριν από 40, 30 ή ακόμα και 20 χρόνια;

Μπορούμε να συμβιβαστούμε με τα ψίχουλα, τη μισή δουλειά-μισή ζωή, την ανασφάλιστη εργασία;

Σήμερα, σύγχρονη ανάγκη είναι:

- Η μόνιμη και σταθερή δουλειά όλο το χρόνο. Η θέση του Συνδικάτου για τουρισμό και αναψυχή ως δικαίωμα για την εργατική-λαϊκή οικογένεια, μπορεί να εξασφαλίσει για τον εργαζόμενο του κλάδου δουλειά όλο το χρόνο, χωρίς την ανεργία και την εποχικότητα να μπαίνουν εμπόδιο στην επιβίωση του.
- Κοινωνική Ασφάλιση που να εξασφαλίζει ένα διευρυμένο πλέγμα προστασίας, ώστε μετά τον εργάσιμο βίο να υπάρχει προστασία και αξιοπρεπής ζωή μέσω των συντάξεων, να υπάρχει συνολική κάλυψη και φροντίδα της εργατικής-λαϊκής οικογένειας, το δικαίωμα και η προστασία της μητρότητας, η ασφάλιση των παιδιών, τα προνοιακά επιδόματα για πιο ευπαθείς ομάδες.
- Μισθοί που να ανταποκρίνονται σε υψηλό επίπεδο διαβίωσης με βάση τον παραγόμενο πλούτο και τις ανάγκες των εργατικών οικογενειών.
- Η μείωση του εργάσιμου χρόνου ώστε ο εργαζόμενος να μπορεί να απολαμβάνει τον κόπο από την δουλειά του, να αναπτύσσει τις δραστηριότητες που επιθυμεί, να αφιερώνει περισσότερο χρόνο για την οικογένειά του.
- Η δωρεάν, αποκλειστικά δημόσια και καθολική πρόσβαση στην μόρφωση και στην αποκατάσταση της υγείας του.
- Η φθηνή λαϊκή στέγη με τις όλες τις ανέσεις που προσφέρει η εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας, χωρίς την απειλή των πλειστηριασμών.
- Η διακοπές και η αναψυχή, ο τουρισμός και η δυνατότητα να γνωρίσει ο εργαζόμενος τον τόπο του, άλλα μέρη και πολιτισμούς.

Ο ρόλος της ΓΣΕΕ και της Ομοσπονδίας Επισιτισμού Τουρισμού

Η ΓΣΕΕ είναι η τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση που μέλη της έχει Ομοσπονδίες κλάδων και Εργατικά Κέντρα περιοχών όλης της χώρας και υπογράφει την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που περιέχει τους ελάχιστους όρους και κανόνες εργασίας για όλους τους εργαζόμενους.

Η πλειοψηφία στη ΓΣΕΕ δεν υπέγραψε ποτέ, ούτε σε καιρούς ανάπτυξης ΕΓΣΣΕ που να καλύπτει τις ανάγκες των εργαζομένων. Με την εκδήλωση της κρίσης συμβιβάστηκε και υπέγραψε τους μισθούς πείνας των 586 ευρώ που είναι η βάση των διαπραγματεύσεων για τις κλαδικές συμβάσεις.

Η Ομοσπονδία Επισιτισμού Τουρισμού είναι η δευτεροβάθμια οργάνωση που μέλη της είναι όλα τα σωματεία του κλάδου, σε όλη τη χώρα.

Η πλειοψηφία της αποτελείται από συνδικαλιστές που είναι στη γραμμή της πλειοψηφίας της ΓΣΕΕ. Υπέγραψαν στα χρόνια που είχαμε ανάπτυξη Συλλογικές Συμβάσεις που ήθελαν οι εργοδότες. Στην κρίση όπου δεν μπορούν να υπογράψουν μειώσεις σε μισθούς και δικαιώματα, (όπως στα ξενοδοχεία με -15%), αφήνουν ολόκληρο τον κλάδο του Επισιτισμού και των Ζαχαρωδών χωρίς καμιά προστασία απέναντι στην αυθαιρεσία της εργοδοσίας. Διαπραγματεύονται ακόμη και σήμερα τί θα παραχωρήσουν, δίχως να οργανώσουν ΚΑΝΕΝΑ αγώνα!

Τί Σωματεία θέλουμε

Το Σωματεία μας είναι οι οργανώσεις όλων των εργαζομένων ενός κλάδου, ή μιας επιχείρησης που πρέπει να παίζουν σημαντικό ρόλο, όχι μόνο στην υπεράσπιση των συμφερόντων μας, αλλά κυρίως στη συλλογική σκέψη και δράση απέναντι στις πολιτικές που οδηγούν την εργατική τάξη στην μόνιμη εξαθλίωση, για να υποταχτούμε όλοι στη βαρβαρότητα που θέλουν να επιβάλλουν.

Τα σωματεία πρέπει να είναι μαζικά, ανοιχτά, δημοκρατικά, να συγκεντρώνουν στις γραμμές τους όλους τους εργαζόμενους ανεξαρτήτως χρώματος, φυλής, εθνικότητας, πολιτικών ή θρησκευτικών αντιλήψεων. Να υπερασπίζονται τα συμφέροντα των μελών τους απέναντι στην εργοδοσία, να διαπαιδαγωγούν στο πνεύμα της ταξικής πάλης.

Να αντιμετωπίζουν άμεσα κάθε επίθεση της εργοδοσίας στα δικαιώματα, στις απολύσεις, τους όρους δουλειάς. Να οργανώνουν και να κινητοποιούν τους εργαζόμενους. Μέσα από αυτό το δρόμο τα σωματεία αποκτούν την εμπιστοσύνη των εργαζομένων, γίνονται μαζικά, δυναμικά.

Τέτοια σωματεία θέλουμε!

Τί κίνημα θέλουμε σήμερα

Κίνημα ταξικό, οργανωμένο και προσανατολισμένο απέναντι στην εργοδοσία, τους νόμους και το κράτος της.

Κίνημα μαζικό, οργανωμένο με βάση τον τόπο δουλειάς και τον κλάδο

Κίνημα απαλλαγμένο από τους εγκάθετους της εργοδοσίας και των κυβερνήσεων

Κίνημα που δεν παλεύει μόνο για επιμέρους βελτιώσεις, αλλά για το σύνολο των αναγκών της εργατικής οικογένειας, για την ανατροπή και κατάργηση των εκμεταλλευτικών σχέσεων.

Κίνημα διεθνιστικό που παλεύει για έναν ενιαίο σκοπό σε κάθε ξεχωριστή χώρα.

Για τέτοιο κίνημα δίνουν μάχη καθημερινά οι δυνάμεις του

ΠΑΜΕ.

Το ΠΑΜΕ σε κάθε κλάδο και συνολικά αποτελεί χώρο ταξικής συσπείρωσης σωματείων, συνδικαλιστών, επιτρόπων αγώνα, που παλεύουν συντονισμένα, πανελλαδικά, με όρους μαζικού κινήματος, με πλαίσιο στόχων πάλης που εκφράζει τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και συγκρούεται με τη στρατηγική του κεφαλαίου, στη συνολική αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου.

Συνενώνει ιδιωτικούς, δημόσιους, άνεργους, συνταξιούχους κ.λπ. Δεν περιμένει τη ΓΣΕΕ ή την ΑΔΕΔΥ για να δράσει. Καθημερινά προσπαθεί ν' αναπτύσσει πολύμορφη πάλη μέσα από τα σωματεία που συσπειρώνονται σε αυτό.